

PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE NR 3
W BIAŁEJ PODLASKIEJ
UL. Warszawska 19 C

Rok 2017/2018 NR 3
Numer 3

Styczeń/ luty

PRZEDSZKOLNE CO NIE CO

KONTAKT TEL (83) 341-64-16 DYREKTOR ; 341-64-17 ADMINISTRACJA
E-MAIL ps3@poczta.onet.pl

STRONA INTERNETOWA www.przedszkole3bp.edu.pl

Bal przebierańców w przedszkolu

Jak co roku w karnawale w naszym przedszkolu odbył się oczekiwany przez dzieci „Bal Przebierańców”.

Pomysłowość rodziców nie miała granic

przygotowali dla dzieci różnorodne i barwne przebrania.

Przedszkole odwiedziły wróżki, księżniczki, kotki, babcie, kowboje, krakowiaczka, biedronki itp..

. Nie mogło zabraknąć również Spidermanaów. Po prezentacji swoich strojów rozpoczęły się

tańce – przy rytmach wesołej muzyki, były one przeplatane zabawami i korowodami.

„Bal w przedszkolu dzisiaj wyszły z szafy misie i proszą laleczki do milej poleczki”

Wszyscy bawili się wesoło! Ten wspaniały dzień pełen niezapomnianych chwil sprawił dzieciom dużo radości.

Wszystkie przedszkolaki już nie mogą się doczekać kolejnego balu, który odbędzie się już za rok!

DOKARMIANIE PTAKÓW

Zima jest dla ptaków bardzo ciężkim okresem, ze względu na niską temperaturę i trudne warunki

pogodowe. W związku z tym ptaki mogą mieć problemy ze znalezieniem odpowiedniej ilości pokarmu.

Dlatego też przedszkolaki dbają o to, żeby w karmniku nie zabrakło pożywienia dla ptaków. I pamiętają o uzupełnieniu braków w ptasiej stołówce.

W tym numerze:

Bal przebierańców w przedszkolu 1

Dokarmianie ptaków

Bajkoterapia czyli dlaczego dzieci potrzebują opowieści 2

Wychowanie do wartości 3

Jak kształtować inteligencję emocjonalną dziecka? 4

Obowiązki domowe dziecka 4

Na wesoło 5

Coś dla przedszkolaka 5

Bajkoterapia, czyli dlaczego dzieci potrzebują opowieści

Bajkoterapia stanowi odłam biblioterapii i polega na wykorzystywaniu bajek i baśni w celach terapeutycznych, edukacyjnych czy relaksacyjnych. Dzięki tej formie zajęć dziecko poznaje kultu-

rę, obyczaje, historię, uczy się rozumieć świat, w którym żyje, a także rozwija wyobraźnię i pogłębia swoje zainteresowania.

Bajkoterapia może być również stosowana w celach terapeutycznych, ponieważ wyzwala różnego rodzaju emocje, pozwala odreagować napięcia oraz zaspokajać podstawowe potrzeby. Pozwala spojrzeć na problem z innej strony.

Po co nam bajki i baśnie?

Według Bruna Bettelheima bajki i baśnie mają duże znaczenie w rozwoju i wychowaniu dzieci:

- oddziałują na psychikę poprzez identyfikację z pozytywnym bohaterem;
- pozwalają rozpoznać wewnętrzne problemy dziecka oraz dają sposoby radzenia sobie z nimi;
- wspierają rozwój osobowości poprzez wyjaśnianie pojęć, odczuć, doznań dotyczących psychiki dziecka; zachęcają do aktywnego pokonywania napotkanych trudności oraz do nawiązywania pozytywnych relacji z innymi oraz światem przyrody.

Cechy bajki:

- personifikacja, czyli przedstawienie zwierząt, roślin czy przedmiotów nieożywionych jako osób ludzkich, oraz animizacja – czyli

nadanie przedmiotom pojęciom cech istot żywych np.: morze ryczy;

- pojawiające się metafory, wszelkie czarodziejskie przemiany – zwierząt, ludzi, itp;

- bajka sama w sobie pomaga odbiorcy odnaleźć się w wymaginowanym świecie, pokazuje jak radzić sobie z lękami oraz poucza i moralizuje;
- posiada przejrzystą aksjologię – dobro zawsze zwycięża;
- posiada szczęśliwe zakończenie; nie posiada konkretnego określenia czasu oraz przestrzeni: dawno, dawno temu, gdzieś daleko, itp.

Rodzaje bajek terapeutycznych

Bajki relaksacyjne, mające na celu odprężenie i uspokojenie dziecka. Pobudzają wyobraźnię oraz rozwijają umiejętność wizualizacji. Składają się z 3 części: pierwsza opiera się na rozluźnieniu i wpływa kojąco na układ nerwowy, druga wprowadza w stan relaksu, w trzeciej pojawia się energia pobudzająca do życia. Fabuła jest osadzona w miejscu dobrze znanym dziecku, spokojnym oraz bezpiecznym. Bohater bajki, a tym samym i dziecko, doświadcza wszystkimi zmy-

śłami miejsca, w którym przebywa, słyszy, czuje i widzi. Bajki te mają na celu uspokojenie i wprowadzenie stanu relaksu. Lęki i zmartwienia odchodzą na dalszy plan.

Bajki psychoedukacyjne – ich celem jest zmniejszenie napięcia spowodowanego trudnymi sytuacjami życiowymi bądź wyobrażeniowymi oraz zapoczątkowanie zmian w zachowaniu dziecka. Bohater utworu przeważnie przeżywa problem podobny do tego, który trapi malucha i uczy jak w danym momencie powinien się zachować, dzięki czemu dziecko nabywa nowe doświadczenie oraz wzory postępowania.

Bajki te wpływają na procesy poznawcze dziecka:

- wyjaśniają związki

przyczynowo-skutkowe pomiędzy zdarzeniami, a odczuwanymi emocjami;

- pokazują inny sposób myślenia o sytuacji, w której znajduje się dziecko;

- pokazują, jak skutecznie działać; ułatwiają mówienie o problemach oraz dają możliwość poszukiwania sposobu ich rozwiązania.

Bajki psychoterapeutyczne – dostarczają nie tylko wiedzy potrzebnej do radzenia sobie w sytuacji trudnej emocjonalnie, ale również kompensują braki odpowiadające za zaspokojenie podstawowych potrzeb. Główny bohater jest dowartościowywany za swoje działanie, co buduje u dziecka pozytywne odczucia, emocje oraz obniża lęk. Postępowanie bohatera pokazuje jak radzić sobie z problemami, dzięki czemu maluch zdobywa wiedzę jak się zachować w danej sytuacji.

Żuk Agata

Wychowanie do wartości

Wprowadzenie dziecka w świat wartości jest niezwykle ważne, gdyż stają się one drogowskazami w codziennym życiu. Dziecko, które wie, co dobre, a co złe, dokonuje lepszych wyborów.

Wiedza ta, wzmocniona poczuciem własnej wartości,

zmniejsza podatność na manipulację. Szacunek, uczciwość, odpowiedzialność, lojalność i optymizm okazywane w kontaktach z innymi ludźmi, są ważnym kapitałem życiowym.

W wychowaniu dzieci bardzo ważnym jest stworzenie w rodzinie klimatu porozumienia i dialogu. Wartości przede wszystkim wynosimy z domu rodzinnego, a przedszkole jest miejscem, które powinno wspierać rodziców przy ich wprowadzaniu. Wychowanie w demokratycznym duchu przyniesie o wiele więcej korzyści, niż stosowanie przymusu czy ostrej dyscypliny. To rodzice przekazują mu wzorce zachowań w różnych sytuacjach życiowych.

Jak należy postępować, żeby nie krzywdzić innych i siebie samego?

Najważniejszym sposobem trwałego przekazania dzieciom wartości jest własny przykład i harmonia między deklaracjami słownymi, a życiem. Dziecko uczy się przede wszystkim przez naśladowanie. Obserwuje postępowanie

nie mamy i taty, słucha co mówią, patrzy jak reagują. Dzieci kierują się nie tym, co rodzice mówią, ale tym jak postępują.

Najważniejsza zasada: to co mówimy musi być

spójne z tym co robimy. Słowo to tylko informacja, ale żeby

mogło nabrać znaczenia, musi być powiązane z doświadczeniem.

Pedagog Rafał Ryszka stworzył dziecięcy system wartości, który w formie zawartych pytań jest apelem do dorosłych:

Skąd mam wiedzieć, co to są wartości - pokaż mi je wszystkie.

Skąd mam wiedzieć, jak bronić swoich wartości - pokaż mi, jak się to robi.

Skąd mam wiedzieć, co jest ważne - pokaż mi, co jest najważniejsze.

Skąd mam wiedzieć, że wartości nabywa się od najmłodszych lat, a nie dopiero jak „dorosnę” - pokaż mi dobre wartości od urodzenia, a nie czekaj na właściwy moment.

Skąd mam wiedzieć, że pieniądze, sława, pośpiech to fałszywa droga - przecież pozwalasz mi słuchać bez przerwy, że to jest najważniejsze w życiu.

Skąd mam wiedzieć, że złego przykładu nie dają mi „inni”, „ludzkość”, tylko TY. A jeśli od CIEBIE nauczę się dobrych zasad, – co obchodzi mnie zły przykład „ludzkości”.

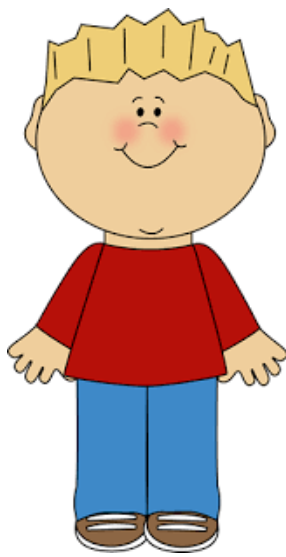
Przecież tego, co najważniejsze w życiu nie nauczę się z książek, oglądając telewizję, słuchając piosenek czy słuchając wszystkich dorosłych - tylko obserwując Ciebie.

Anna Jarzyna

Wśród licznych, rekomendowanych przez specjalistów ćwiczeń, na uwagę zasługuje kilka technik, które rodzice z powodzeniem mogą samodzielnie wykorzystywać w domu. Podstawową zasadą jest łączenie elementów gry i zabawy z modelowymi sytuacjami zaczerpniętymi z życia codziennego.

Wymyślaj różne zabawy, które pobudzają emocje – zadawaj dziecku pytania „Jak byś się czuł gdyby okazało się, że...”, „Co zrobiłbyś na miejscu...”. Jeżeli nie masz gotowych pomysłów skorzystaj z literatury – opowiadając bajkę pytaj, dlaczego bohater tak postąpił, dlaczego w danej sytuacji towarzyszyły mu takie a nie inne uczucia.

Czytając dziecku książkę, nie należy się zniechęcać, gdy zadaje mnóstwo pytań w stylu: „a dlaczego?” „a co to?” „a jak to wygląda?”. Takiej aktywności ma-

lucha nie należy unikać, udzielając odpowiedzi rodzice po-

winni mieć świadomość, że właśnie w ten sposób najlepiej stymulują rozwój inteligencji emocjonalnej u dziecka.

Ucz dziecko dostrzegać i akceptować wady – maluch musi wiedzieć, że nikt nie jest doskonały, a popełnianie błędów leży w ludzkiej naturze. Rodzice pod żadnym pozorem nie powinni wymagać

od dziecka absolutnej perfekcji! Relacje wśród domowników zawsze powinny być oparte na szczerości - nie wolno okłamywać dziecka nawet „dla jego dobra”. Wdrażanie malucha w

sprawy rodzinne uczy go, jak radzić sobie ze stresem, rodzicom zaś pozwala uniknąć atmosfery napięcia i nie-domówień, którą dziecko doskonale wyczuwa.

Zachęcaj dziecko do poznawania świata – pokaż, że rzeczywistość jest piękna, kryje w sobie wiele tajemnic. Zachęcaj je również do nawiązywania przyjaźni – znalezienie bliskiej osoby, doskonale wykształca w dziecku zdolności interpersonalne. Kształtuj wytrwałość dziecka – nigdy nie bagatelizuj pomysłów malucha, wspieraj, gdy popada w rezygnację lub frustrację. Ucz przy tym malucha prosić o pomoc oraz korzystać z niej w odpowiedni sposób. Dziecko powinno mieć świadomość, że każdy problem ma jakieś rozwiązanie, a sztuką jest znalezienie najlepszego wyjścia z sytuacji kryzysowej.

Beata Zachariasz

Obowiązki domowe dziecka

Od najmłodszego wieku maluch może i powinien pomagać nam w drobnych obowiązkach domowych. Należy go jedynie odpowiednio do tego zachęcić. Dziecko szybko uczy się, że życie polega w dużej mierze na współpracy z innymi. Tymczasem większość rodziców woli samemu wykonywać wszystkie **obowiązki domowe**, bo tak jest szybciej i dokładniej. **Kiedy należy włączyć dziecko w domowe obowiązki?** Jak najszybciej. Dzieci naukę powinny zacząć od porządkowania swojej własnej przestrzeni, od sprzątanía pokoju.

Co więcej, powinny wykonywać pracę "na rzecz całego rozłożą miseczki na stole, łatkę - wszystko zależy umiejętności. Uczmy na-bywać jak najbardziej za-dzielne. Kiedy mają trzy zabierają się za przeróż-ce. Wykorzystajmy ich entuzjazm i przyzwyczajajmy do tego, by po skończonej zabawie odkładały klocki do pudełka, a po posiłku odnosiły naczynia do kuchni. Stopniowo dorzucajmy nowe obowiązki i chwalmy dziecko, jeśli wykonuje je sumiennie.

nywać choć jed-domu". Niech pomieszą sa-od ich wieku i sze dzieci, by radne i samo-lata, chętnie ne domowe pra-

Barbara Sałata

Na wesoło

Dwie małe dziewczynki stoją przy wadze. Jedna ostrzega koleżankę:

- Nie wchodź na nią, od tego się płacze!

Nauczyciel pyta dzieci w klasie:

- Czy wiecie dzieci jaki ptak nie buduje gniazd?

- Zgłasza się Jasio: Tak! To kukułka!

- Nauczyciel: A czemu nie buduje?

- Jasio: No bo mieszka w zegarach.

Pani w przedszkolu omawia temat wiosny. Zadaje dzieciom pytanie:

- Jakie są oznaki wiosny?

Na to Kuba odpowiada bez zastanowienia:

- Kaloryfery przestają grzać!!!

Na lekcji przyrody nauczycielka pyta:

- Jasiu, co wiesz o jaskółkach?

- To bardzo mądre ptaki. Odlatują.

Pani pyta dzieci jaki zawód chciałoby wybrać.

- Lekarz, aktorka, modelka, policjant... odpowiadają dzieci

**Przedszkole
Samorządowe Nr 3**

Biuletyn Przedszkolne co nie
co jest dwumiesięcznikiem
przeznaczonym dla rodziców

Redaktor:

Agata Żuk

